

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 12. Cæcorum mirifica ingenia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

tationem: quæ cum sint in cæcis perpetuæ,
mentem diutiùs in vna re fixam collectam-
que tenent.

§. XII.

Cæcorum mirifica ingenia.

Multa possunt & mira huius rei dari ex-
empla. Q. Asconius Pedianus Grammati-
cus atque historicus, cum septuagesimo
suæ ætatis anno oculis captus esset, atque
ita duodecim annis vixisset, per sanè ele-
ganter quasdam historias, diligentia in-
dustriaque, superato ætatis atque oculo-
rum impedimento, teste Fulgoso, perscri-
psit. Nimirum oculos in manu habuit,
quem ingenium docuit, sine oculis scribe-
re. Quam laudem etiam Appio Claudio

Cic. in
Bruto. &
l. 4. Tus-
cul. q. q.

tribuit sumus orator, de quo Poëta ait:
Multum animo vidit, lumine captus
erat.

Et alius: *clarissimus omnium, quos famosos*
cæcitas habuit, Appius Claudius, at re cæcus,
& nomine, qui cæcitate pressus ac senio, non
privatis modò consilijs à populo noscebatur,
quisquis in iure, vel in factò scrupulus incidis-
set; sed auctoritate ac sententia senatum rege-
bat, uniuersamq; rempublicam gubernabat.

Francisc.
Petrouch.
l. 2. c. 96.
de remi
vtr. fort.

Cæsar de Bus Anno 1607. sanctissime de-

Gaulter.
in Chro

Pp

functus,

no log.

An. 1607.

Petrarch.

l. 2. c. 96.

functus, corpore cæcus, tantum animo vidit, ut dicere soleret, se visum ne teruncio quidem esse empturum. Vidit enim, se cum oculis multa simul vitæ fastidia perdidisse, & amisisse frontis oculos, pectoris acuisse. Huic subiungere possumus *Homerum* & *Democritum*, quorum alter, ut fama est, dum mira illa ac diuina dictaret, oculis non videbat, animo lynceus. Alter sibi oculos eruit, ne videret multa, quæ, ut ipse arbitratur, veri visus aciem impedirent: cuius factum quàm vel laude, vel vituperio dignum fuerit, non disputo, sed inuenit imitatores, &c. *Diodorus Stoicus*, sed familiaritate *Ciceronis*, quàm secta notior sua, visum perditum auditus solatio leniebat, cum ei, ut *Cicero* idem ait, libri noctes & dies legerentur, quibus in studijs oculis non egebat. Hic & *Philosophia* simul & fidibus, quodq; sine oculis fieri vix crederes, geometricis quoq; descriptionibus operam dabat, & alienis manibus lineas protrahi iubens suo de illis ingenio differebat. *C. Drusus* absq; oculis, sed iuris *Ciuilis* notitia tanta fuit, ut domus eius consultorum frequentia quotidie repleretur. Et videbant illi, quàm iretur ad forum rectius, quàm iretur ad causse victoriam non videbant, atque ideò cæci ducis patrocinium

ciniū implorabant. Menti ergo reddidit
 lumen Deus, quod corpori negavit. Idem
 accidit Didymo, de quo Ruffinus tradit: *Ruffin.*
 Cū luminibus oratus esset, eum, adhi- *lib. 2. Ec-*
 bitis pijs precibus, studia ad laborem ac *cles. hist.*
 iuges continuatasque vigilias, non ad le- *cap. 7.*
 gendum, sed ad audiendum, ut, quod
 alijs visus, hoc illi conferret auditus, adhi-
 buisse, eaque indefessa diligentia, docente
 Deo, in tantam diuinarum humanarum-
 que rerum eruditionem & scientiam ve-
 nisse, ut scholæ Ecclesiasticæ Doctor existe-
 ret. *Quem*, ut Franciscus Petrarca ait,
cacum ab infantia, inque hac cecitate, usque ad
exitum, summo virtutis exercitio insignem
sacer Antonius senem visens nihil moneri debe-
re ait, eo quod oculos amisisset communes sibi
cum muscis, & muribus, & lacertis, sed gau-
dere, quod oculi communes illi cum Angelis
salui essent. Hausit hoc Petrarca ex libro
 4. Eccles. hist. c. 25. Ac ne vetera tantum
 esse exempla putemus. *Notum est*, inquit *Phil. Camerac.*
 subseciuarum author, fuisse, maiorum no- *Cent. 1.*
 strorum tempore, Ioannem Ferdinandum, na- *cap. 37.*
 tum in Flandria, patre Hispano, cacum, &
 praterea inopem. *Quas tamen ambas difficul-*
tates admodum contrarias hominibus doctis,

ita superavit, ut non solum Poëta & Philoso-
 phus insignis euaserit, sed etiam tam eximius
 Musicus, ut cum maxima audientium de-
 lectatione varia genera Musica tractaret, atq;
 insuper cantilenas aliquot vocum artificiosissi-
 mas memoriter componeret. Hunc tamen lon-
 gè superavit Nicasius de Verda Mechlinia
 natus. Qui licet ab anno tertio etatis oculis ca-
 ptus, & ob id etiam elementorum litterarum
 penitus ignarus fuisset; tamen nihilominus in
 omni doctrina diuina & humana adeò profe-
 sit, ut admirationi omnibus esset; & cum Lo-
 uaniy gradum Magisterij accepisset, scholis
 aliquamdiu Mechlinia, cum laude, praeset,
 & Louaniy aliquanto, post Licentiam, in Theo-
 logia, consecutus, cæcus quamuis, Euangelium
 tamen publicè docuerit. Quin, & post hac,
 gradum Doctoris vtriusq; iuris in Academia
 Coloniensi cum accepisset, in gymnasio publicè
 ibidem Iura, cum stupore omnium, docuit, at-
 que libros Vtriusq; Iuris, quos nunquam vi-
 derat, & legerat, memoriter recitauit, donec
 Colonia moreretur, Anno 1492. Quid hunc
 facturum fuisse putemus, si oculos habuis-
 set? Certè cæcus illos iubet erubescere,
 qui cum oculos præstantes habeant, in
 Academijs versantes, non solum libros,
 sed

sed ne scholas quidem ipsas intuentur. Et fuit, qui in patriam rediturus, ac testimonium diligentiae petiturus, Professore suum nec de facie quidem nosceret, cui de cetero noti erant alij omnes anguli ciuitatis.

§. XIII.

Caci venatoris ingeniosa industria.

Longè quid mirabilius, de suppleto oculorum defectu legi, apud Panormitanum, in quo quidè cæcus non se ad litteras memoriasq; veteres dediderat, non inscium tamen, aut inutile ministerium meritoq; obstupescendum fuit. *Audiuimus*, inquit, à rege (Alphonso) *cacum natura Agrigenti adhuc viuere, quem saepe numero ducem venationis habuisset monstrantem his ipsis, qui oculis cernerent, ferarum saltus & latebras;* sed & de huius industria mirū adiecisse: Nempe habuisse hunc aureos ferme quingentos, deq; his valde sollicitum, statuisse in agro defodere, defodientem à vicino eius compatre conspectum, eoq; abeunte, pecuniam ablatam. Quum verò paucis diebus thesaurum reniseret, neq; inuenisset, animo angi, discruciaris, exedi, neq; alium coniecturare, nisi vicinum compatrem surripere potuisse, accessisseq; ad

Anton.
Panorm.
de dictis
& factis
Alfonsi
regis l. 3.